

Prøvelse i et Udvalg. Det er mit Haab, at der maa naas et Resultat i Udvalget, saaledes at Lovforslaget ikke er fremsat helt forgæves, men jeg maa fortsat opretholde mine Betænkkeligheder ved at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger.

Christmas Møller: Til Trods for de Begivenheder, der er fulgt efter Fremsettelsen af dette Lovforslag, og som jeg tillod mig at nævne i Gaar, gentog Handelsministeren i sin Tale i Dag de samme optimistiske Betragtninger, som han fremkom med ved Lovforslagets Fremsettelse. Jeg skal angaaende dette kun sige, at vi maa jo alle haabe, at det er Handelsministeren, der har Ret, men det havde maaske været noget forsigtigere, med tidligere Aar i Erindring, at vente med disse Udtalelser, indtil Regnskabsaflæggelserne for 1922 havde fundet Sted rundt omkring.

Jeg ønsker at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Boa, idet det ærede Medlem kom ind paa et Forhold, som jeg ogsaa har haft min Opmærksomhed henledt paa, og som jeg ogsaa tror, det ærede Medlem har ganske Ret i maa gøres til Genstand for en grundig Undersøgelse i et Udvalg, nemlig det Forhold, jeg omtalte i Gaar angaaende den enkelte Bank, der ikke havde Folioindskud, men kun Indskud paa Kontrabog. I det hele taget bliver Spørgsmaalet om Folioindskuddene saare vanskeligt. Man kan meget let tænke sig det Forhold, at der er Folk, som har Penge paa Folio, hvis Virksomhed maaske paa en eller anden Maade støttes af Staten, støttes ved Fragtnedsættelser eller paa anden Maade for at holde deres Virksomhed i Gang. Der kan det komme til at forme sig overordentlig mærkværdigt, at man fra Statens Side yder Tilskud til Sparere, som ikke bruger deres Penge produktivt, men de Folk, som man paa den Maade yder Tilskud ved Fragtnedsættelse eller lignende, dem hjælper man ikke. Jeg har kun ønsket at gøre den Bemærkning i Anledning af det Forhold, det ærede Medlem Hr. Boa fremdrog.

Ellers ønsker jeg kun at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hauge. Det ærede Medlem kom ikke ind paa min Paavisning af, hvorledes det ærede Medlem i Gaar glemte at udvikle, at Forholdene havde stillet sig forskelligt i 1908 og 1910. Den Opfattelse, det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, gjorde sig til Talsmand for i Gaar, var, at der ikke var noget tidligere Tilfælde i dansk po-

litisk Historie, hvor man var gaaet ind for Sparere eller Banker, der var brødt sammen: i 1908 — og det samme var Tilfældet i 1909 — havde man hjulpet, hvor der var en Chance for, at det hele skulde gaa. Jeg paaviste i mine Bemærkninger til det ærede Medlem, at ved Loven af 26. Marts 1910 var Staten traadt ind for Banker, hvor det var givet, at der vilde blive et Tab. Ved Loven om Landsmandsbanken i Fjor og nu paa en Maade ogsaa til Dels ved Ordningen i Aar er det ikke givet, at der vil blive Tab. Ved Garantien af 9. Februar 1908 for Grundejerbanken og Detailhandlerbanken var det ikke givet, at der vilde blive Tab. Gennem Lovforslaget her er det givet, at der bliver et direkte Statstilskud. Men ganske det samme var Tilfældet ved Loven af 26. Marts 1910. Naar det ærede Medlem fremhævede paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Sporn-Fiedler, at den Maade, Staten havde optraadt paa over for Den sjællandske Bondestands Sparekasse, ej heller kunde sammenlignes med det, der skete her, vil jeg gerne deroverfor sige, at det var jo ikke blot de havlanden Million, der var laant til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, Staten gav Afkald paa, man ydede jo ogsaa paa anden Maade Den sjællandske Bondestands Sparekasse Hjælp. Man ydede den i Virkeligheden ikke en Hjælp af 1½ Million, men af 2 Millioner i direkte Tilskud fra Statskassen, og endvidere ydede man den et meget billigt Laan paa 5 Millioner, til en Rente af 3 pCt., hvis jeg ikke husker forkert, altsaa ogsaa en direkte Hjælp til Sparerne i denne Sparekasse.

Jeg vil altsaa have Lov til at hævde, at det er ikke, som fremstillet, saaledes, at der intet Fortilfælde er, som kommer meget nær op ad det, vi gør her. Det er der tværtimod. Om dette bevirker, at man vil kunne gennemføre Lovforslaget, skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke sige noget om; jeg skal kun gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at vi for vort Vedkommende meget nøje vil drøfte denne Sag i Udvalget.

Zahle: Den højtærede Handelsminister sagde, at han ikke var blevet skuffet over, at dette Forslag ikke havde faaet nogen venlig Modtagelse. Ja, det er naturligvis til at bære for den højtærede Minister, men der er jo givet Sparerne i disse forskellige Pengeinstitutter et Løfte, et Grundlag for en Forventning, ved at Regeringen har forelagt et saadant Lovforslag, og jeg er bange for, at disse Menneskers Skuffelse vil blive baade stor og dyb, hvis der ikke kom-